

————— Horváth Benji

MAGYAR ÁTIRATOK: JÁTÉK

(KOSZTOLÁNYI DEZSŐ: AKARSZ-E JÁTSZANI)

A játszótársad nem akarok lenni,
unom, hogy mindig kell az áldozat,
nem akarok veled sötétbe menni,
oda, ahol a gyermekszív rohad,
nem akarok én asztalfőre ülni,
és ürüljön ki a te poharad.

A gyöngy is tud a semminek örülni,
sóhaj nem vált meg vért és rongyokat.
Én egyáltalán nem akarok mindent,
elit telet vagy propaganda-őszet,
igyon a kutyád némán teát veled,
mi falkában üvöltjük ki a gőzt.

Nem lehet teljes, tiszta szívvel élni,
de semmiképp nem fogok tőled félni,
mikor talpig fegyverben menetel
nyolcbillió elfogyasztott ember,
iszonyt iszik a tó partján a vad,
és vér folyik a szőnyegek alatt.

Tartsd meg magadnak azt a sok-sok jót,
privát karácsonyt, aranyléghajót,
vidd innen sok elhasznált szeretőd,
és művirágod, cifra temetőd.
Nem akartam soha élni a gyilkos
játékodban, amely valóra vált.

A föld nem árul soha semmi titkot,
és nem felejt el semmilyen halált.

MAGYAR ÁTIRATOK: CSILLAG

(ADY ENDRE: EGYENES CSILLAG)

Hullámzik az ég,
éhes a föld, a part tele:
őskutyák kiverve,
gógmagógok végterméke,
együtt táncolunk vele.

Káprázó hiány,
és a vissza-vissza térő,
nincsenből nincsenbe, közte,
ahol a történelem vége,
ahol a villanyégő

bele van csavarodva,
vállat von, ez a sorsa,
hogy a vihar szemében,
párhuzamos végletekben
időtlenül ropja.

Te légy igazi csillag,
apád, anyád és kölyköd,
te program és te pohár,
ameddig le van fagyva,
ameddig újratöltöd,

te üdvös újvilágom.
Így volt, de már nem látszik,
ahogy meggörbített
tegnap egy mai istent
egy okon túli másik.

MAGYAR ÁTIRATOK: JÓNÁS

(BABITS MIHÁLY: JÓNÁS IMÁJA)

hozzám a szavak csak szavak
kinek nem fáj a szó nem fáj a kő sem
de fáj a szó és fáj a kő
amikor elárasztanak
én patakom én tengerem én testem
a forradó vérben
aki belül van kívül
egy elbeszélő

uram hűtlen lettünk én is te is
hiú vagy szerelmes vagy
megszállott hogy áldva büntetsz
engem gyökérfogyasztó nyomorultat
szívod a vérem hogy nyilatkozhas

mit kedvelsz pont rajtam
vak vagyok és örök mint a hal
körbe vannak fonva a századok
jónások önmarcangolásaival
mert te nem vagy verstan uram
csak kérdés
és interpretáció
létezés fölötti vagy alatti
végtelen hálója
mit kedvelek pont rajtad

uram hűtlen lettünk
mert a nap nem ballag
és nincs is az égen
nem történt semmi ninivében
én pedig megszállott vagyok
hogy ellenállok miközben

félig már el is tűntem
benned
aki a szóban
és a kőben
és a kiköpött epében